

Stefanie Rondags (35) werd op haar 14^e gediagnosticeerd met diabetes type 1. Inmiddels weet ze dat ze een andere vorm van diabetes heeft: MODY3. Stefanie is psycholoog, freelance onderzoeker/schrijver en gepromoveerd in diabetesonderzoek bij VUmc. www.stefanierondags.nl

Stefanie

Hoezo niet?

“Ik kan me wel voorstellen dat jij geen kinderen wilt,” zei een vriendin, “het lijkt me verschrikkelijk om ziek te zijn, vooral voor een kind.” Het was een conclusie die ze zelf had getrokken. “Heh? Dat ik geen kinderwens heb, heeft niets met diabetes te maken hoor!”, wierp ik tegen. Ik vond het een heftige redenering. Hoewel ik een zogenaamd autosomaal dominant erfelijke vorm van diabetes heb (MODY), wat betekent dat mijn eventuele kinderen 50% kans op diabetes hebben, speelt dat voor mij absoluut geen rol in het kiezen voor kinderen. Natuurlijk zou ik er enorm van balen als bleek dat mijn kindje ook diabetes zou hebben, maar hij of zij zou zich wel redden, net als ik dat altijd gedaan heb. Kinderen krijgen brengt sowieso grote zorgen met zich mee. Vanaf het moment dat je weet dat je zwanger bent (of zelfs al daarvoor) tot je je laatste adem uitblaast, zul je je zorgen maken over de veiligheid en het geluk van je kinderen. Als het goed is. Kinderen krijgen vind ik een gigantische verantwoordelijkheid. Iets waar veel mensen, naar mijn mening, toch wat te licht over denken. Wellicht denk ik er te zwaar over, dat zal ook vast wel zo zijn, maar ik laat die grote verantwoordelijkheid vooralsnog graag aan me voorbij gaan. Ik vroeg mijn moeder: “Als jij destijds had geweten dat je zo’n erfelijke vorm van diabetes had, had je dan niet voor ons gekozen?”. Ze lachte en keek verbaasd. “Hoezo niet?!” Ik heb het niet van een vreemde.

‘Ik kan me voorstellen dat
jij geen kinderen wilt’